

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2321

z dnia 12 grudnia 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ Parlament Europejski i Rada przyjęły wspólne zasady ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących państwami członkowskimi Unii.
- (2) Artykuł 2 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1036 określa podstawę do obliczania wartości normalnej w przypadku przywozu z krajów nieposiadających gospodarki rynkowej. Ze względu na zmiany w odniesieniu do niektórych krajów, właściwe jest, aby wartość normalna była określana na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/1036 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, ze skutkiem od 20 grudnia 2017 r. W przypadku krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami Światowej Organizacji Handlu (WTO) i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽³⁾, wartość normalna powinna być określana zgodnie ze specjalną metodyką opracowaną dla tych krajów. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stwierdzenia, czy jakikolwiek kraj, który jest członkiem WTO, posiada gospodarkę rynkową, oraz dla warunków określonych w protokołach i innych instrumentach, zgodnie z którymi państwa przystępowały do Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu, sporządzonego dnia 15 kwietnia 1994 r. ⁽⁴⁾.
- (3) W świetle doświadczeń zgromadzonych w postępowaniach prowadzonych w przeszłości należy wyjaśnić okoliczności, w których można uznać, że występują znaczące zakłócenia mające istotny wpływ na działanie sił rynkowych. W szczególności należy wyjaśnić, że taki przypadek ma miejsce, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Należy także wyjaśnić, że przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń należy uwzględnić m. in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich; rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 4 grudnia 2017 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 3.

politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz; obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty; polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych; brak, czy dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego, zniekształcone koszty wynagrodzeń; dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa.

- (4) Komisja powinna przygotowywać, podawać do wiadomości publicznej i regularnie aktualizować sprawozdania dotyczące znaczących zakłóceń, które mogłyby potencjalnie doprowadzić do dochodzenia antydumpingowego, opisujące sytuację na rynku dotyczącą tych przypadków w danym kraju lub sektorze. Takie sprawozdania i dowody, na których się one opierają, powinny zostać włączone do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora. Podczas takich dochodzeń zainteresowane strony powinny mieć wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdań i dowodów, na których się te sprawozdania opierają. Przy dokonywaniu oceny istnienia znaczących zakłóceń należy w stosownych przypadkach uwzględnić odpowiednie normy międzynarodowe, w tym podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz odpowiednie wielostronne konwencje dotyczące środowiska.
- (5) Koszty są zwykle obliczane na podstawie zapisów będących w posiadaniu eksportera i producenta objętego dochodzeniem. Jeżeli jednak w kraju wywozu występują znaczące bezpośrednie lub pośrednie zakłócenia, wskutek których koszty odzwierciedlone w ewidencji strony objętej dochodzeniem są sztucznie zaniżone, koszty takie można dostosować lub ustalić je na dowolnej uzasadnionej podstawie, w tym na podstawie informacji z innych reprezentatywnych rynków albo międzynarodowych cen lub wartości odniesienia. Koszty krajowe mogą być również stosowane, ale tylko jeśli zostanie potwierdzone, że nie są zniekształcone, w oparciu o dokładne i odpowiednie dowody.
- (6) Jeżeli dane są pozyskiwane w reprezentatywnych krajach i Komisja musi ustalić, czy poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska w tych krajach jest odpowiedni, konieczne jest, aby Komisja zbadała, czy kraje te zapewniają zgodność z podstawowymi konwencjami MOP i odpowiednimi wielostronnymi konwencjami dotyczącymi środowiska.
- (7) W przypadku gdy część kosztów ponoszonych przez eksportera i producenta jest zniekształcona, w tym w przypadkach gdy dany środek produkcji pochodzi z różnych źródeł, ta część kosztów powinna zostać zastąpiona kosztami niezniekształconymi. W świetle doświadczeń zgromadzonych w postępowaniach prowadzonych w przeszłości należy doprecyzować, że na użytek stwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń w państwie trzecim należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów z tego kraju, przy czym dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag na ich temat, co obejmuje umożliwienie tym eksporterom i producentom wykazania ponad wszelką wątpliwość, że ich koszty krajowe nie są zniekształcone. W stosownych przypadkach dowody takie załącza się do odpowiednich sprawozdań. Wskazania co do istnienia znaczących zakłóceń mogą też zgłaszać wszystkie odpowiednie zainteresowane strony, w tym unijny przemysł i związki zawodowe. Takie wskazania i potrzebę unikania wszelkich dodatkowych obciążeń dla przemysłu unijnego przy wykorzystywaniu instrumentu antydumpingowego, w szczególności mając na uwadze specyfikę gospodarczą i handlową małych i średnich przedsiębiorstw, należy rozważać przy podejmowaniu decyzji w sprawie sporządzenia lub aktualizacji odpowiednich sprawozdań.
- (8) W odniesieniu do metodyki wykorzystanej w pierwotnym dochodzeniu, która ma zostać wykorzystana w dochodzeniu przeglądowym, zastosowanie ma art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036. W związku z tym należy wyjaśnić, że przy badaniu, czy istnieją przesłanki wskazujące na zmianę okoliczności, należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów oraz dowody wykorzystane do ich przygotowania, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag na ich temat.
- (9) Przy braku jakichkolwiek innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie jest stosowane do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu 20 grudnia 2017 r., z zastrzeżeniem art. 11 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Ponadto, w celu wprowadzenia szczegółowej zasady przejściowej w odniesieniu do istniejących środków oraz mając na uwadze brak jakichkolwiek innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię, w przypadku przejścia z wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1036 na wartość normalną obliczaną zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu (UE) 2016/1036 zmienionym niniejszym rozporządzeniem, pierwotna metodyka powinna mieć nadal zastosowanie do dnia wszczęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia po takim przejściu. W celu ograniczenia ryzyka obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia należy przyjąć takie samo podejście w odniesieniu do przeglądów prowadzonych na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Należy także przypomnieć, że

przejście z wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 na wartość normalną obliczaną zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu (UE) 2016/1036 zmienionym niniejszym rozporządzeniem samo w sobie nie stanowiłoby wystarczającego dowodu w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036. Takie przepisy przejściowe powinny wypełnić lukę, która w przeciwnym razie mogłaby być źródłem niepewności prawa, zapewnić zainteresowanym stronom odpowiednie możliwości dostosowania się do sytuacji w związku z wygaśnięciem poprzednich oraz wejściem w życie nowych przepisów, a także ułatwić sprawne, uporządkowane i sprawiedliwe stosowanie rozporządzenia (UE) 2016/1036.

- (10) Rozporządzeniem (UE) 2016/1037⁽¹⁾ Parlament Europejski i Rada przyjęły wspólne zasady ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów, które nie są państwami członkowskimi Unii. Doświadczenie wskazuje, że rzeczywistą wielkość subsydiów odkrywa się zazwyczaj w toku odpowiedniego dochodzenia. W szczególności często stwierdza się, że eksporterzy objęci dochodzeniem korzystają z subsydiów, których istnienia nie można było w miarę dostępnych możliwości stwierdzić przed wszczęciem dochodzenia. Należy wyjaśnić, że w przypadku stwierdzenia takich subsydiów w toku danego dochodzenia lub przeglądu, Komisja powinna zaproponować krajowi pochodzenia lub wywozu możliwość dodatkowych konsultacji na temat takich subsydiów stwierdzonych w toku dochodzenia. Przy braku jakichkolwiek szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu lub po dniu 20 grudnia 2017 r.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1036 oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/1036 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„6a. a) w przypadku stwierdzenia, przy stosowaniu niniejszego lub innego odpowiedniego przepisu niniejszego rozporządzenia, że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, zgodnie z poniższymi zasadami.

Źródła, które Komisja może wykorzystać, obejmują:

- stosowne koszty produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak kraj wywozu, o ile stosowne dane na temat kosztów są łatwo dostępne; w przypadku gdy jest więcej takich krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska;
- jeżeli uzna to za stosowne – niezniekształcone międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia; lub
- koszty krajowe, ale tylko jeśli zostanie potwierdzone, że nie są zniekształcone, w oparciu o dokładne i odpowiednie dowody, w tym w ramach przepisów dotyczących zainteresowanych stron w lit. c).

Bez uszczerbku dla art. 17, ocena ta jest przeprowadzana oddzielnie dla każdego eksportera i producenta.

Skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski;

- b) znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
 - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
 - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

- brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,
 - zniekształcone koszty wynagrodzeń;
 - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa;
- c) jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze. Takie sprawozdania i dowody, na których się one opierają, są włączane do akt dowolnego dochodzenia dotyczącego tego kraju lub sektora. Zainteresowane strony mają wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat sprawozdania i dowodów, na których się ono opiera, ich podważenia, uzupełnienia, wprowadzania uwag lub powoływania się na nie w każdym dochodzeniu, w którym takie sprawozdanie lub dowody się wykorzystuje. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń Komisja uwzględni wszystkie stosowne dowody znajdujące się w aktach dochodzenia;
- d) przy składaniu skargi zgodnie z art. 5 lub wniosku o przegląd zgodnie z art. 11 przemysł unijny może opierać się na dowodach zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu, jeśli przestrzegają one norm dotyczących dowodów w świetle art. 5 ust. 9, aby uzasadnić obliczenie wartości normalnej;
- e) W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody zgodnie z art. 5 ust. 9 potwierdzające znaczące zakłócenia w rozumieniu lit. b) niniejszego ustępu, i podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia na tej podstawie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podaje ten fakt. Komisja zbiera dane niezbędne do umożliwienia konstruowania wartości normalnej zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Natychmiast po wszczęciu dochodzenia jego strony informuje się o odpowiednich źródłach, które Komisja zamierza wykorzystać w celu określenia wartości normalnej na podstawie lit. a) niniejszego ustępu, pozostawiając stronom 10 dni na przesłanie uwag. W tym celu zainteresowane strony otrzymują dostęp do akt obejmujących wszelkie dowody, na których opiera się organ prowadzący dochodzenie, bez uszczerbku dla art. 19. Dowody dotyczące istnienia znaczących zakłóceń mogą być brane pod uwagę, jedynie jeśli można je zweryfikować w odpowiednim czasie w ramach dochodzenia, zgodnie z art. 6 ust. 8.”;

2) art. 2 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku przywozu z krajów, które w momencie wszczęcia dochodzenia nie są członkami WTO i są wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 (*), wartość normalną określa się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w odpowiednim reprezentatywnym kraju lub ceny stosowanej przy wywozie z takiego państwa trzeciego do innych państw, w tym do Unii, a w przypadku, gdy jest to niemożliwe, na podstawie innej uzasadnionej metody, w tym na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowanej, tak by uwzględniła rozsądną marżę zysku.

Odpowiedni reprezentatywny kraj jest wybierany w oparciu o uzasadnioną metodę i z odpowiednim uwzględnieniem wiarygodnych informacji dostępnych w czasie wyznaczania, a zwłaszcza przy współpracy z co najmniej jednym eksporterem i producentem w tym kraju. W przypadku gdy jest więcej takich krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska. Uwzględnia się także ograniczenia czasowe. O ile to możliwe, wykorzystuje się odpowiedni reprezentatywny kraj będący przedmiotem tego samego dochodzenia.

Natychmiast po wszczęciu dochodzenia jego strony informuje się o wyznaczonym kraju, pozostawiając im 10 dni na przedstawienie uwag.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).”;

3) w art. 11 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli istniejące środki antydumpingowe opierają się na wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 w brzmieniu obowiązującym w dniu 19 grudnia 2017 r., metodyka określona w art. 2 ust. 1–6a zastępuje pierwotną metodykę wykorzystywaną do ustalenia wartości normalnej wyłącznie od dnia podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia tych środków, po dniu 19 grudnia 2017 r. Zgodnie z art. 11 ust. 2 środki te pozostają w mocy do czasu zakończenia przeglądu.”;

4) w art. 11 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli istniejące środki antydumpingowe opierają się na wartości normalnej obliczanej na podstawie art. 2 ust. 7 w brzmieniu obowiązującym w dniu 19 grudnia 2017 r., metodyka określona w art. 2 ust. 1–6a zastępuje pierwotną metodykę wykorzystywaną do ustalenia wartości normalnej dopiero po dniu podjęcia pierwszego przeglądu wygaśnięcia tych środków, po dniu 20 grudnia 2017 r.. Zgodnie z art. 11 ust. 2 środki te pozostają w mocy do czasu zakończenia przeglądu.”;

5) w art. 11 ust. 9 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do okoliczności istotnych dla określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 należy odpowiednio uwzględnić wszelkie stosowne dowody, w tym istotne sprawozdania dotyczące okoliczności panujących na rynku krajowym eksporterów i producentów oraz dowody, na których je oparto, przy czym sprawozdania i dowody te zamieszcza się w aktach, a zainteresowanym stronom zapewnia się możliwość przekazania uwag.”.

6) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Sprawozdanie i informacje

1. Z należyтым poszanowaniem zasad ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wykonywania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera informacje o stosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, o zakończeniu dochodzeń bez wprowadzania środków, o ponownych dochodzeniach, przeglądach, znaczących zakłóceniach i wizytach weryfikacyjnych oraz o działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego obowiązków.

2. Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia. Może on również, między innymi w oparciu o sprawozdanie zgodnie z ust. 1 oraz o prezentację i wyjaśnienia, o których mowa w niniejszym ustępie, przekazać Komisji wszelkie istotne uwagi i fakty.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej nie później niż sześć miesięcy od daty jego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”

Artykuł 2

W art. 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2016/1037 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja proponuje także danemu krajowi pochodzenia lub wywozu możliwość konsultacji na temat innych subsydiów stwierdzonych w toku dochodzenia. W takich sytuacjach Komisja przesyła krajowi pochodzenia lub wywozu podsumowanie najważniejszych kwestii dotyczących tych subsydiów, w szczególności tych, o których mowa w ust. 2 lit. c). Jeżeli dodatkowe subsydia nie zostały uwzględnione w zawiadomieniu o wszczęciu, zostaje ono zmienione i zmieniona wersja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszystkie zainteresowane strony otrzymają wystarczająco dużo dodatkowego czasu na przedstawienie uwag.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich decyzji o wszczęciu postępowania oraz wszystkich postępowań, w tym dochodzeń pierwotnych i dochodzeń przeglądowych, wszczętych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 grudnia 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. MAASIKAS
Przewodniczący

Oświadczenie Komisji w sprawie przejścia z obecnego systemu na nowy

Komisja przypomina, że celem nowej metodyki jest utrzymanie ciągłej ochrony przemysłu unijnego przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, szczególnie tymi, które wynikają ze znaczących zakłóceń na rynku. W tym względzie Komisja zadba o to, aby przemysł unijny nie napotykał żadnych dodatkowych obciążeń przy występowaniu o ochronę na podstawie instrumentu antydumpingowego, szczególnie przy składaniu ewentualnych wniosków o przegląd wygaśnięcia po wejściu w życie nowej metodyki.

Oświadczenie Komisji dotyczące art. 23 oraz współpracy z Parlamentem Europejskim i Radą

Za każdym razem, kiedy Komisja będzie zamierzała sporządzić lub zaktualizować sprawozdanie na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego, poinformuje o tym Parlament Europejski i Radę. Kiedy Parlament Europejski lub Rada poinformują Komisję, że ich zdaniem warunki sporządzenia lub aktualizacji sprawozdania na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego są spełnione, Komisja podejmie odpowiednie działania i poinformuje o nich odpowiednio Parlament Europejski i Radę.

Oświadczenie Komisji dotyczące sprawozdań na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego

Komisja szybko skorzysta z możliwości sporządzenia sprawozdań dotyczących znaczących zakłóceń, przewidzianych w art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego, tak by zainteresowane strony dysponowały tymi sprawozdaniami, kiedy będą przygotowywać wnioski, do których art. 2 ust. 6a) rozporządzenia podstawowego może mieć zastosowanie. Udzieli zainteresowanym stronom wskazówek dotyczących sposobu korzystania z tych sprawozdań.
